

TERRA D'ABUNDÀNCIA

SANTI ALFONSO FALCÓ

Soci del CERE. Móra d'Ebre

FERRAN ROCA CAMPOS

Móra d'Ebre

Fa uns quants anys, en un article publicat a la revista *Descobrir Catalunya*, Sergi Ramis escrivia:

Alguns historiadors s'atreveixen a llençar la teoria que el nom de Catalunya prové de l'àrab *qut'a al-gunya*, que significa "la terra de la riquesa". No seria una teoria escabellada si atenem al verger que són les vores de l'Ebre...

Sens dubte, un dels pobles riberencs que poden representar millor aquest verger és Ginestar.

Al pla, abans de la construcció dels embassaments, era fàcilment inundat per les aigües terroses de les riades, així hi fa referència el senyal de la "Riada Grossa" que podem trobar a l'interior de l'església. De totes maneres, la vida de les persones s'assembla a la dels rius, de vegades són aigua tranquil·la i altres són com energies agitadaes per la força de les tempestes. Però, persones i aigües, acaben essent adob i, per tant, fertilitzant el lloc on són, encara que en un moment determinat la riada els hagués fet pensar el pitjor.

Així, i encara, recordant l'adagi popular "a la vora del riu no t'hi facis el niu", la riquesa no es troba solament en els béns materials, sinó també en l'empenta de la gent.

Les persones hem de conservar la mateixa energia que el riu, que l'Ebre. Tenia raó Ramis al titular del seu article "Terra d'abundància", perquè així es pot veure el tram final de la comarca de la Ribera d'Ebre:

Varietats de fruites seleccionades en les darreres dècades, com les peres o els préssecs, es corresponen amb les noves tècniques agrícoles i els gustos actuals dels consumidors, però no poden fer oblidar les palmeres i els camps de tarongers, tan típics del nord d'Àfrica i que a la primavera omplen la vall d'un delicat perfum vegetal.

I al costat esquerre d'aquest riu tan nostre, d'aquest Ebre generós i alhora maltractat, desitjat i temut, hi trobem Ginestar.

Si fem un tomb pel poble aviat ens podem adonar que gira entorn la seua església, un magnífic temple bastit el segle XVIII. No hi ha dubte que les seues dimensions i la seua elegància ens parlen d'un temps en què la vila tenia una prepotència econòmica. Artur Cot el recordava d'aquesta manera:

Una bona façana, on figuren àngels i rocalles entre columnes, ens introdueix al temple. Corona d'ampul·lós creuer de cúpula majestàtica i ignorada pels tractadistes d'art, però de les millors de Catalunya. Sobre les teulades de terra cuita la gran cúpula és un crit: Estem aquí!, no passeu de llarg! Vora el riu hem estat hostel de reis, terra de flors i de mel, terra generosa. Contra la cúpula sobirana no hi ha pogut ni el riu als dies de la "Riada Grossa" ni el llamp envejós que amb xurriacada fulminant la signà amb cal·ligrafia perversa i sobtada.

Haviem pensat de fer un recull fotogràfic de la vila. Volíem, però, afegir-hi quelcom diferent; per això ho vam fer en diversos temps. A l'estiu, amb les nostres calors enganxoses, amb el sol de justícia; i la tardor, quan els camps són encara plens de colors —va ser el temps que va triar el Ferran. I l'hivern, amb les boires que l'Ebre ens deixa i els dies de fort garbí, junt amb les primeres flors de la primavera —va ser el temps escollit pel Santi.

Així vam recollir aquestes fotografies de Ginestar que, amb el títol de "Terra d'abundància", us volem presentar. Calia, però, també anar una mica més lluny... Llavors vam cercar una frase, un pensament, per a cadascuna de les imatges. (Vegeu pàg. 163-178.) I aquest n'ha estat el resultat...

1. Existeix una porta per on pot entrar-hi la bona sort, però tu en tens la clau.
Proverbi japonès

*2. Del teu passat, les hores més austeres / modelaren ta vida a cops de mall. / ¿Per què, doncs, no
floreix el món que esperes / en ton cor transparent com un mirall?
Pere Benavent, El deixant de cada dia*

*3. Ritus mitològics de l'art / de l'art com és la mateixa vida / símbol que expressa imatges
encarnades en ídols / idea abstracta d'altitud / i taronges d'un festival mediterrani.
Manuel Quintanilla*

4. *Mira dins teu, allí hi ha la font
inesgotable del bé.*
Marc Aureli, *Meditacions*

5. *Si algú et pregunta si estimes Déu,
roman en silenci, perquè si dius "no
l'estimo" ets un infidel; i, si dius "sí"
les teues accions et contradiran.*

Fudhail

S. Alfonso i F. Roca

*6. L'estima a la bellesa ha estat causa
de tot el bo que hi ha al cel i a la terra.*

Artur Cot

*7. Lluny de la pedra i de l'aigua, /
ombra d'una ombra el record, / tota una
vida, memòria, fulles dels arbres del
bosc. / Encarat sempre amb el vent a
contracorrent m'he fet, / i vivint tots els
meus dubtes aquí sóc, / aquí vull ser!*
D'una cançó de Raimon

8. *Vaig dir-li a l'ametller:
"Germà, parla'm de Déu!"
I l'ametller va cobrir-se de flors.*
Nikos Kazantzakis

9. *Romanç amb llengua d'or
i llaüt de dolcesa! / Sirena de
plomatge gentil, reina llunyana! /
Aquest dia d'hivern deixa les
melodies, / tanca el teu llibre antic
i no diguis paraula.*
John Keats, *Sonets i odes*

10. *L'arbre més gran ha nascut d'una llavor.*
Refrany xinès

11. *No hi ha arbre que alguna vegada el vent no hagi remenat.*
Refrany armeni

12. No podem acostar les nostres vides
calmes; / entre els dos hi ha una terra
de xiprers i de palmes / en els meandres
grocs de lliris, verds de pau, / sento, com
si em seguís el teu batec suau.
Màrius Torres, *Cançó a Mahalta*

13. Qui va dir que la natura no és un ens? Qui va dir que no té ànima? Que no sent, que no viu,
que no riu, que no plora...
William Wordsworth

S. Alfonso i F. Roca

*14. La porta de la felicitat
s'obre cap endins, cal enretirar-
se una mica per poder obrir-la:
si hom l'empeny, cada vegada la
tanca més.*

Sören Kierkegaard

*15. Hi ha una part de mi que no
és meua / com un vers trencat que
no em pertany, / un ritme que no
acobla, una síl·laba, / que sempre és
un misteri.*

Ramon Guillem

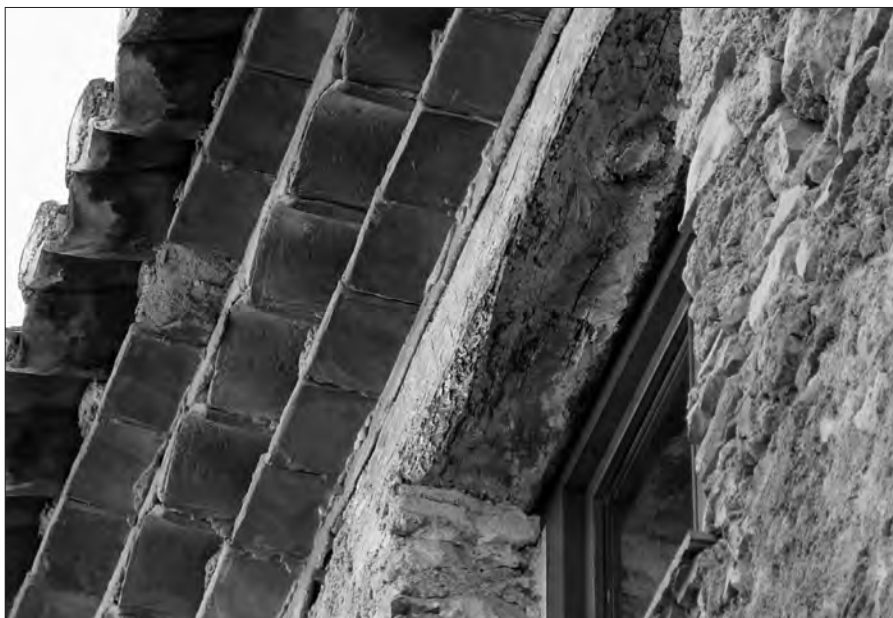
16. Venturosos els que sàpiguen mirar seriosament les coses petites i, tranquil·lament, les coses importants; arribaran lluny en aquesta vida.

Thomas More

17. La teua imatge adherida en els meus ulls, / el teu record en els meus llavis, / la teua presència en el meu cor. / Però, digues-me: on t'ocultes?

Al-Hallâj

18. No ho sé. I t'esperaré, / li robaré besades al temps, / temps que no pot cancel·lar / amb el record d'aquell desig...

Giuseppe Servillo, *Sogno*

19. Viu ja! Atrveix-te a viure a fons. / Viu ja! Que els teus records van passant. / Viu ja! Intenta donar als altres de tu. / Fins i tot quan pensis que no tens res més.

Gerardina Trovato, *Viviré*

20. *Senyor del temps i de l'espai, / encara us abelleix de dir-me la virtut.
Mai, vostre cor, no la copsà com ara, / madur de les jornades que ha viscut.
Pere Benavent, El deixant de cada dia*

21. *Quina harmonia!... / ¿No és cert que un home no es cansaria mai de sentir-la?... / Llàstima
que sigui forçós tornar al món del soroll, a les discordances... / En fi, no hi ha més remei... Quan
vulguis!
Apel·les Mestres*

S. Alfonso i F. Roca

22. *Veient, vivint, aquesta terra, /
hom sent el pas del temps / com una
música que es renova, / com un rodó
incessant. Quin gran espectacle!*
Josep Piera

23. *El juliol, maliciós.
Afina la corba vegetal de la rialla
que s'arrapa, com l'heura, a la pell
bruna.*
Pere Benavent,
El deixant de cada dia

24. Mira la nostra terra
que / gira amb els dos /
fins i tot estant fosc. /
Mira la nostra terra que /
ens ofereix el sol / i no ens
deixa sols.

Ignacio Ballesteros

25. El silenci. El temps.
El cos. Espera. Pensa. El
silenci hi és. Tu dorms.
Tu somnies. No, perquè
penses. Peses? Somnies?
El temps. La llum. No hi
ha llum. Si hi ha llum no
la veig. El temps no hi
és —el silenci sí. Espera.
Pensa.

Josep M. Quelbenzu

26. *Persegueix la teua felicitat i, allà on només hi havia murs, l'univers t'obrirà portes.*
Joseph Campbell

27. *Canta, cor meu, ta nítida ventura / que el neguit volander no et gosa prendre, / campana
matinal que fila, pura, / una alba immòbil de color cendra.*
Pere Benavent, *El deixant de cada dia*

28. *Senyor, el gran silenci d'aquesta hora / bastiu l'arquitectura d'aquell temple / on els homes en Vós ens retrobem.*

Pere Benavent, El deixant de cada dia

S. Alfonso i F. Roca

*29. Passos i temps em guien a la
pau, / i crido amb l'antic mot del
meu desig. / Però sentir només,
sense comprendre, / no em salvarà
del vell furor del vent.*
Salvador Espriu

*30. Puja el primer esglaó
de la fe. No cal que vegis tota
l'escala. Tu puja el primer
esglaó.*

Martin Luther King